

3 зразок(дитяче мило) - помітне незначне зменшення кількості колоній *S.haemoliticus,S.aureus, M.luteus,M. lylae,M. varians* та *Bacillus spp.* на 101 КУО/мл. Та відсутній ефект на *Corynebacterium spp.*

4 зразок (АПХ2000) – на всіх зразках спостерігалось значне зменшення кількості колоній *S.epidermidis, S.haemoliticus,S. aureus* та *Bacillus spp* на 102-103КУО/мл.

Висновки: Дослідження довели, що жоден з представлених антисептичних засобів повністю не знищує мікрофлору рук, а лише зменшує ступінь контамінації. Отже,дані антисептики можуть застосовуватись як у побуті,так і при виконанні медичних маніпуляцій, що не приводять до контакту із стерильними порожнинами і тканинами організму.

Копитчак Софія, Кузів Олег, Грунтенко Яна
ВИВЧЕННЯ МІКРОБІОЦЕНОЗУ НОСОГЛОТКИ ХВОРИХ НА ГРІ ТА РЕЗИСТЕНТНІСТЬ ВИЯВЛЕНИХ ШТАМІВ ДО АНТИБІОТИКІВ

Кафедра мікробіології, вірусології та імунології
Науковий керівник: канд. біол. наук Малярчук Г.Р.
ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет імені І.Я.Горбачевського МОЗ України
Тернопіль, Україна

Актуальність теми: інфекції дихальних шляхів залишаються однією з важливих проблем сучасної медицини, що пов'язано з високим рівнем захворюваності як дітей, так і дорослих. Фарингіти і тонзиліти є найбільш поширеними захворюваннями верхніх дихальних шляхів у пацієнтів всіх вікових груп

Мета: проведення мікробіологічного обґрунтування ролі нормальної мікрофлори носоглотки як резервуару полірезистентних штамів збудників інфекцій верхніх дихальних шляхів. Було проведено обстеження 15 здорових студентів Тернопільського медичного університету і 18 хворих на ГРІ.

Методи та матеріали: мікробіологічне дослідження включало виділення мікроорганізмів нормальної мікрофлори носоглотки та їх ідентифікацію за морфологічними, культуральними і біохімічними властивостями, відповідно до рекомендацій, визначення чутливості мікрофлори до антибіотиків методом дифузії в агар. Всього було виділено і проаналізовано 75 штамів умовно-патогенних мікроорганізмів.

Результати: бактеріологічне дослідження змивів з носоглотки здорових людей показало, що до складу мікрофлори носоглотки входять потенційно патогенні мікроорганізми. Серед виділених мікроорганізмів суттєве місце займали *H. influenza* і *S.aureus* – як у монокультурі, так і в асоціаціях. Гемофільну паличку висівали у 25,3 %, а золотавий стафілокок – у 21,3 % випадків. Пневмокок та гемолітичний стрептокок групи А, який наряду з гемофільною паличкою є основними збудниками бактеріальних респіраторних інфекцій, висівалися відповідно у 17,3 та 14,6 % випадків. *M. catharallis* та *S. epidermidis* представляли складову частину асоціації мікрофлори носоглотки, зустрічаючись відповідно у 10,7 та 8,1 %. Зелений

стрептокок було виділено лише у 2,7 % випадків.

Висновки:факультативно-анаеробна мікрофлора носоглотки здорових людей представлена умовно-патогенними мікроорганізмами, які є збудниками бактеріальних ГРІ, а саме *H. influenza, S. aureus, S. pneumoniae* та *S. pyogenes*. Серед виділених мікроорганізмів було виявлено штами, резистентні до більшості антибіотиків, які є основою лікування гострих бактеріальних інфекцій верхніх дихальних шляхів.

Літовченко Олена

ОЦІНКА ФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ ЦЕНТРАЛЬНОЇ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ ТВАРИН ПРИ ВПЛИВІ ЕЛЕКТРОМАГНІТНОГО ВИПРОМІНЮВАННЯ В УМОВАХ ХОЛОДОВОГО СТРЕСУ

Кафедра гігієни та екології № 2
Харківський національний медичний університет
Кафедра молекулярної біології та біотехнології
Харківський національний університет ім. Каразіна
Науковий керівник – проф. Божков Анатолій Іванович
Харків, Україна

Електромагнітні випромінювання (ЕМВ) мають високу біологічну активність й впливають на всі органи й системи при різних кліматичних умовах.

Метою роботи було дослідити вплив ЕМВ при сполученій дії з позитивною низькою температурою (ПНТ) на функціональний стан ЦНС.

Дослід (30 діб) проводився на щурах-самцях (n=40). Тварин розподілили на групи: I група піддавалася ізольованій дії ПНТ (4±2°C); II – ізольованій дії ЕМВ (частота 70 кГц, напруга 600 В/м); III – сполученій дії ЕМВ та ПНТ; IV – група контролю. Стан ЦНС визначали за поведінковими реакціями з використанням бальної шкали оцінки та сумарно-порогового показником (СПП), секунди.

У групі I на 30 добу відмічалася зниження СПП до 4,80±0,30 с. (контроль 6,47±0,30 с.), що свідчить про підвищену здатність до сумарії підпорогових подразнень. У групі III - підвищення СПП до 7,40±0,45 с. (контроль 6,40±0,61 с.) на 15 добу та 7,95±0,44 с. (контроль 6,47±0,57 с.) на 30 добу, що свідчить про зниження здатності до сумарії підпорогових подразнень.

Зміни у поведінкових реакцій спостерігалися в усіх піддослідних групах за показником кількості квадратів, що перетнули щури. У групі I на 15 добу було підвищення до 37,50±1,96 б. (контроль 24,50±4,46 б.). У групі II на 5 добу було відмічено зниження 22,33±5,43 б. (контроль 34,00±1,936.). У групі III на 5 добу відмічалася зниження до 17,50±3,62 б. (контроль 34,00±1,93 б.), а на 15 добу цей показник був підвищений до 38,17±4,76 б. (контроль 24,50±4,46 б.).

Отже, ЕМВ та ПНТ впливають на функціональний стан ЦНС за критеріями змін величини СПП та поведінкових реакцій, їх сполучена дія викликає більш суттєві зміни.